

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5Cpr/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714200158
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2017:3714200158.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v spore žalobcu: E.. L. Z., X.. XX. X. XXXX, R. XXXX/XX-X, XXX XX J. L., právne zastúpený JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou, Gaštanová 3077/17, 010 01 Žilina, proti žalovaným v rade: 1/ Okresný súd Žilina, Ul. Hviezdoslavova č. 28, 010 59 Žilina, 2/ Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o doplatenie funkčného platu takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.2.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.3.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.4.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.5.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 568,-€ od 16.6.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.7.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.8.2011 do 11.7.2014, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému v rade 1/ náhrada trov konania nepriznáva.

III. Súd návrh voči žalovanej v 2. rade zamietla.

IV. Žalovanej v rade 2/ sa voči žalobcovi náhrada trov konania priznáva v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd v Čadci rozsudkom 5Cpr/3/2014-68 zo dňa 25.6.2015 rozhodol tak, že odporca v 2. rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.2.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.3.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.4.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.5.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 568,-€ od 16.6.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.7.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.8.2011 do 11.7.2014, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh voči odporcovi v 1. rade zamietol. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie ako žalobca, tak aj žalovaný v 2. rade, na základe ktorého Krajský súd v Žiline zrušil rozsudok Okresného súdu v Čadci, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, pričom podľa názoru odvolacieho súdu pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu, touto disponuje práve žalovaný v rade 1/ ako osobný úrad žalobcu, keďže z celej VII. hlavy Zákona č. 385/2000 Z.z. vyplýva, že predseda okresného súdu rozhoduje o platových veciach sudcu, a že plat sa vypláca na príslušnom súde za podmienok ustanovených § 87 a nasl. tohto zákona. Platový dekrét, ktorým bol pred oznámením o znížení funkčného platu stanovený funkčný plat žalobcovi, vydal predseda okresného súdu. Taktiež oznámenie o výške a zložení funkčného platu z 18.1.2011 vydal predseda okresného súdu. Doplatenie funkčného platu

žalobcovi opäť vykonal okresný súd. Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti nie je tým subjektom, ktorý priamo vypláca funkčný plat sudcovi. Z týchto dôvodov okresný súd vec nesprávne právne posúdil, dospel k nesprávnym právnym záverom, preto krajský súd napadnutý rozsudok zrušil, vrátil na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní súd bude vyhodnocovať zistený skutkový stav v súlade s ustanoveniami Zákona č. 385/2000 Z.z.

2. Žalobca vo svojom návrhu uviedol, že je sudcom, a pridelený je na výkon funkcie sudcu na Okresnom súde Žilina, má právo na plat za podmienok, ktoré sú upravené v 7. hlave Zákona č. 385/2000 Z.z. Bol mu doručený dekrét č. 1SprO/714/10 zo dňa 7. 7. 2010 podpísaný predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1. 7. 2010 funkčný plat vo výške X.XXX,XX €. Bolo mu doručené oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/39/2011 zo dňa 18. 1. 2011 podpísané predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1.1.2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX €. Bolo mu doručené oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/321/11 zo dňa 13. 4. 2011 podpísaný predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1. 2. 2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX €. Bolo mu doručené oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/668/11 zo dňa 17. 8. 2011 podpísané sudcom povereným plnením úloh podľa § 35 Zákona č. 757/2004 Z.z., podľa ktorého mu patrí od 26. 7. 2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX €. Porovnaním platového dekrétu zo dňa 17. 8. 2011 s predchádzajúcimi oznámeniami o výške a zložení funkčného platu možno konštatovať, že došlo k zníženiu platu sudcu v roku 2011 v období prvých 7. mesiacov za rok 2011. Podľa § 90 ods. 2 Zákona o sudcoch v platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu. Navrhovateľovi bol znížený funkčný plat bez splnenia zákonných podmienok. Oznámenie o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/39/2011 z 18. 1. 2011 odkazuje na ustanovenie Zákona č. 385/2000 Z.z., a na ustanovenie § 2 ods. 1 a § 29g ods. 1 Zákona č. 500/2010 Z.z. z 2. 12. 2010, ktorým sa zmenil Zákon č. 120/1993 Z.z. Základom výpočtu platu sudcu pre rok 2011 je priemerná nominálna mesačná mzda zamestnanca v hospodárstve SR za rok 2010, a nakoľko ju Štatistický úrad SR ku dňu vydania oznámenia o výške a zložení funkčného platu dňa 18. 1. 2011 neoznámil, neexistoval základ pre výpočet základného platu sudcu s účinnosťou od 1. 1. 2011, preto výpočet základného platu z inej priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR je nezákonný. Uznesením Ústavného súdu SR č.k. PL ÚS 99/2011 zo dňa 22.6.2011 bola pozastavená účinnosť zákonných ustanovení, na ktoré odkázal predseda OS Žilina v oznámení o výške a zložení funkčného platu zo dňa 18. 1. 2011. Na neverejnom zasadnutí pléna ÚS SR dňa 11. 12. 2013 ÚS rozhodol vo veci vedenej pod spisovou značkou PL ÚS 99/2011, že ustanovenie § 2 ods. 1 v časti „znížená podľa odseku 2“, § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4,8,9 Zákona NR SR č. 120/2003 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov SR v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy SR. Poukázal na § 517 ods. 1, 2 OZ, ako aj na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. po zmene nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z.z. účinnej od 1.1.2009, a základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky je od 16. 2. 2011 výška úroku z omeškania 9%. V otázke pasívnej legitímácie navrhovateľ poukazuje na tú skutočnosť, že OS Žilina je síce subjektom, ktorý vypláca žalobcovi plat, ale podľa § 64 ods. 5 Zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov zodpovedá štát za uspokojenie platových pomerov sudcu. Odporcovia sú v omeškaní s riadnym vyplatením funkčného platu prvýkrát od 16. 2. 2011, preto žiada návrhu vyhovieť.

3. Žalovaný v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení namietal svoju pasívnu legitímáciu, pričom poukázal na uznesenie Ústavného súdu PL ÚS 99/2011-27 zo dňa 22. 6. 2011, ktoré bolo uverejnené v Zbierke zákonov č. 75/2011 Z.z. dňa 26. 7. 2011, týmto dňom sa stalo všeobecne účinným. Pozastavenie účinnosti Zákona č. 120/93 Z.z. malo nepriamy súvis s ustanovením § 66 a nasl. Zákona č. 385/2000. Poukázal na ustanovenie § 87, 90 ods. 1, 2 Zákona č. 385/2000 Z.z., ako aj § 32, 34 a 71 písm. a), b) Zákona č. 757/2004 Z.z., pričom uviedol, že predseda súdu, na ktorom sudca vykonával funkciu, rozhoduje o platových pomeroch v súlade s platnými právnymi predpismi na základe zákona vypláca plat osobný úrad sudcu, predseda súdu teda len zaradí sudcu do určitej platovej triedy, avšak výšku platu určiť nemôže. Predseda súdu môže konať len tak, ako mu to umožňuje zákon, a zásadne nemôže rozhodnúť o tom, či zákony týkajúce sa sudcov, správy súdov, či inej oblasti justície sú alebo nie sú v súlade so zákonom. Preto predseda súdu nemohol určiť výšku základného platu sudcu a náhrady nákladov a iných hmotných výhod inak, ako aplikáciou platného zákona. Okresné sudy nie sú rozpočtové ani príspevkové organizácie, nehospodária s vlastnými prostriedkami, ale sú napojené na rozpočet SR, sú povinné rešpektovať účelové použitie finančných prostriedkov. Predseda súdu nemohol doplatiť rozdiel platu ani po pozastavení účinnosti právnych predpisov, ktorých nesúlad s Ústavou SR vyslovil nálezom Ústavný súd SR. Okresné sudy sú povinné dodržiavať rozpočtovú disciplínu. Plat nevypláca

sudcovi súd, na ktorom vykonáva funkciu, ale osobný úrad z prostriedkov SR pridelených na tento účel Ministerstvom spravodlivosti SR. Preto pasívna legitímácia - povinnosť doplatiť rozdiel platu neprichádza do úvahy voči odporcovi v 1. rade, ale práva a povinnosti môžu sudcovi vzniknúť len voči štátu, za ktorý koná ústredný orgán štátnej správy súdov, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s týmto názorom, odporca 1/ poukazuje aj na skutočnosť, že sa s doplatením platu nemohol dostať do omeškania, pretože plat doplatil z prostriedkov na to pridelených Ministerstvom spravodlivosti SR osobný úrad sudcu, avšak nie na základe povinnosti stanovenej zákonom, ale na základe morálnej povinnosti, ktorá nie je vynútilná zákonom. Nález PL ÚS 99/2011 bol vydaný 11. 12. 2013, účinný od 18. 4. 2014. S poukazom na ustanovenie článku 125 ods. 3 Ústavy SR ani pri vyslovení nesúladu zákonov s ústavou má odporca za to, že nie je prípustná retroaktivita, vyslovením nesúladu stráca zákon účinnosť, a následne ak nebudú uvedené do súladu s ústavou, strácajú po 6. mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia platnosť. To, že predpis stratil po uplynutí uvedenej doby platnosť, však neznamená, že pred rozhodnutím nebol platný, alebo že by všetky rozhodnutia na základe takéhoto zákona boli neplatné alebo nulité. Rozpor všeobecne záväzných právnych predpisov s právnym predpisom vyššej sily nespôsobí neplatnosť právneho úkonu, ako je tomu napríklad pri súkromnoprávných vzťahoch podľa § 39 OZ. Navrhovateľ uviedol požiadavky na doplatenie platu, avšak skutočnosť, na základe čoho by vznikla odporcovi v 1. rade povinnosť plat doplatiť, vôbec nekvifikoval, a ani neodôvodnil. Zároveň navrhovateľ neoznačil ani povinnosť odporcu v 1. rade, na základe ktorej by mal navrhovateľovi doplatiť plat určený na základe zákona. Každý zákon alebo jeho časť, hoci bola aj nálezom ÚS vyhlásená za rozpornú s ústavou, bol až do straty platnosti platný, a do pozastavenia účinnosti aj všeobecne záväzný, a každý bol povinný sa zákonom riadiť a rešpektovať ho. Ak teda nejstvovala zákonná povinnosť doplatiť plat, ktorý bol určený na základe platného zákona, ktorý neskôr stratil platnosť, nemohol sa odporca v 1. rade dostať do omeškania, a to ani v prípade, že neskôr dobrovoľne plnil. Po zrušení rozsudku žalovaný v 1. rade mal zato, že v konaní je potrebné prejudiciálne rozhodnúť o tom, či sa dostal povinný subjekt do omeškania s doplatením rozdielu platu, keď rozdiel bol doplatený žalobcovi ešte predtým, ako Zákon č. 500/2010 Z.z. stratil v ustanovení § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom, a § 29g ods. 4, 8, 9 Zákona NR SR č. 120/1993 Z.z. účinnosť, teda či bolo možné zo strany povinného subjektu realizovať úhradu v čase, jednak kým nebola uznesením ústavného súdu pozastavená účinnosť daných ustanovení, a následne po pozastavení účinnosti. Povinný subjekt sa nemohol dostať do omeškania skôr, ako bol Nález Ústavného súdu SR č.k. PL.ÚS 99/2011 zverejnený v Zbierke zákonov, keďže úroky z omeškania sú viazané na porušenie povinnosti, teda na vznik omeškania následkom riadneho a včasného nesplatenia dlhu. Žalovaný v 1. rade má rozdielny názor na otázku pasívnej legitímácie žalovaných, keďže sudca so súdom, kde vykonáva funkciu, nemá žiaden zmluvný vzťah, na súd je pridelený rozhodnutím Súdnej rady, za sudcu je menovaný prezidentom SR, kde osobný úrad fakticky a právne vykonáva len prenesené povinnosti voči sudcovi. Žalovaný v 2. rade ako ústredný orgán štátnej správy sám navrhol zákonnú úpravu, ktorá neskôr pre nesúlad s ústavou stratila platnosť. Po jej schválení znemožnil predsedovi súdu rozhodnúť o inej výške platu. Žiadajú súd, aby návrh voči nim zamietol.

4. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení sa k návrhu uviedol, že predmetom konania už zostali iba úroky z omeškania, ktoré nemožno považovať za platový nárok podľa § 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, a keďže podľa § 65 ods. 5 Zákona č. 385/2000 o sudcoch a prísediacich štát zodpovedá za uspokojenie platových nárokov sudcu, odporca v 2. rade namieta nedostatok svojej pasívnej legitímácie v tomto spore. Navrhovateľ nemá právo na zaplatenie úrokov z omeškania, má zato, že funkčné platy za obdobie január 2011 až júl 2011 boli navrhovateľovi vyplácané odporcom ako jeho osobným úradom v riadnych výplatných termínoch na základe platového dekrétu predsedu súdu, ktorý bol vydaný na základe v tom čase platnej a účinnej zákonnej úpravy. Odporca 2/ má zato, že ak v posudzovanej veci došlo k „bezodôvodnému obohateniu,“ došlo k nemu dobromyseľne, keďže NR SR neprijala zákon samoučelne, resp. bezodôvodne. V prípade konštatovania protiústavnosti zákona dáva Ústava SR Národnej rade SR lehotu 6. mesiacov od vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov na zosúladenie takéhoto protiústavného zákona s Ústavou SR. Navrhovateľovi by právo na zaplatenie úrokov z omeškania patrilo až odo dňa 19. 10. 2014, teda až po 6. mesiacoch od zverejnenia Nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov SR. Bezodkladne po publikovaní nálezu ÚS SR dochádzalo k vykonávaniu úkonov smerujúcich k úhrade finančných nárokov sudcov, čo bolo administratívne náročné, nemohlo sa tak udiť zo dňa na deň. Vzhľadom na to odporca 2/ zastáva názor, že nárok navrhovateľa na zaplatenie aj úrokov z omeškania nie je dôvodný. Predmetný nález ÚS, ktorý konštatoval protiústavnosť zákonnej úpravy, na základe ktorej boli sudcom vydávané platové dekréty a vyplácané funkčné platy, bol zverejnený v Zbierke zákonov až dňa 18. 4. 2014, takže v praxi nemožno uvažovať o priznaní úrokov z omeškania od 16. 2.

2011. Po pozastavení účinnosti zákonných ustanovení uznesením ÚS PL 99/2011 zo dňa 22. 6. 2011 bol navrhovateľovi vyplácaný plat, ktorého výšku nespochybňuje. Na základe toho má žalovaná zato, že žaloba je nedôvodná, žiada, aby ju súd voči nej zamietol.

5. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že trvajú na podanej žalobe v plnom rozsahu, nález Ústavného súdu vôbec nerieši právny nárok na doplatenie plátov sudcov za rok 2011. Doplatenie plátov sudcov bol výsledok konania výkonnej moci. Rozhodnutia Ústavného súdu SR v zmysle článku 125 sú rozhodnutiami, ktoré zaväzujú do budúcnosti, a nemajú spiatočnú účinnosť. Pokiaľ ÚS vysloví nesúlad zákona s ústavou, je pre každého záväzný do budúcnosti, pokiaľ štát uzná, že sudcom, teda navrhovateľovi, nebol vyplatený plat v plnej výške, uznal tým vlastné pochybenie, a preto má každý nárok na úroky z omeškania v zákonnej lehote vo výške odo dňa splatnosti platu. Nemožno opomenúť, že daňové a odvodové zaťaženie v roku 2014, kedy boli doplatené platy, je nesporne vyššie, ako bolo v roku 2011. Aj z tohto dôvodu plynie, že sudcovia vrátane navrhovateľa boli poškodení. Účinky nálezov Ústavného súdu vydané v konaní v súlade s právnym predpisom článkom 125 Ústavy SR platia ex nunc. Interpretácia nálezov Ústavného súdu PL ÚS 99/2011 je vecou odporcov. Je nesporné, že v náleze nie je ani zmienky o doplatení funkčného platu sudcom. Na nárokoch trvá, mzdy boli doplatené až v roku 2014. Po zrušení rozsudku žiadala súd, aby rozhodol v intenciách Uznesenia Krajského súdu v Žiline, zároveň súdu poukázala na rozsudok Okresného súdu v Martine vo veci 10Cpr/4/2014, kde bol Okresný súd Žilina zaviazaný na zaplatenie úrokov z omeškania, súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu, priznal 100 % trov konania, tento rozsudok je právoplatný, navrhovateľke už boli vyplatené aj finančné prostriedky.

6. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný v 1. rade, svoju neúčast' ospravedlnil, zotrval na svojich vyjadreniach.

7. Po zrušení rozsudku zástupkyňa žalovaného v 2. rade na pojednávaní uviedla, že sa plne stotožňujú s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline 9CoPr 11/2015, majú zato, že v konaní nie sú vecne pasívne legitimovaní. Tento rovnaký názor vyslovil aj Okresný súd v Dolnom Kubíne pod spisovou značkou 4Cpr/1/2014, Krajský súd v Žiline pod spisovou značkou 7CoPr/9/2015, a Krajský súd v Nitre pod spisovou značkou 25CoPr 8/2015. Majú zato, že zo strany žalobcu ide o neefektívne využitie prístupu k spravodlivosti, nakoľko žalobcovi boli automaticky po publikovaní Nálezu ÚS v Zbierke zákonov vyplatené doplatky funkčného platu, preto majú zato, že by bolo možné hypoteticky dostať sa do omeškania až dňa 19.10.2014, teda nasledujúci deň po uplynutí 6-mesačnej lehoty na odstránenie nesúladu napadnutého právneho predpisu s Ústavou SR. Žalovaná v 2. rade nesúhlasí s vyjadrením žalovaného v 1. rade, keďže návrh do Národnej rady predložila skupina 32 poslancov, pričom gestorom predmetného zákona bol Výbor NR SR pre financie a rozpočet. Taktiež ministerstvo nenútilo predsedu a podpredsedu okresného súdu vydávať platové dekréty, táto povinnosť im vyplýva priamo zo zákona. Žiadajú priznať náhradu trov konania.

8. Uznesením 5Cpr/3/2014-43 zo dňa 27.10.2014 súd pripustil zmenu rozsudového návrhu: „Žalovaní Okresný súd Žilina a Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky sú povinní solidárne zaplatiť žalobcovi JUDr. Branislavovi Lečkovi, nar. 12.12.1971, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.2.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.3.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.4.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.5.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 568,-€ od 16.6.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.7.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.8.2011 do 11.7.2014, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

9. Súd sa ďalej oboznámil s obsahom celého spisového materiálu: s doručeným dekrétom č. 1SprO/714/10 zo dňa 7. 7. 2010 podpísaným predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1. 7. 2010 funkčný plat vo výške X.XXX,XX €, s doručeným oznámením o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/39/2011 zo dňa 18. 1. 2011 podpísaným predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1.1.2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX €, s doručeným oznámením o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/321/11 zo dňa 13. 4. 2011 podpísaným predsedom OS Žilina, podľa ktorého mu patrí od 1. 2. 2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX €, s doručeným oznámením o výške a zložení funkčného platu č. 1SprO/668/11 zo dňa 17. 8. 2011 podpísaným sudcom povereným plnením úloh podľa § 35 Zákona č. 757/2004 Z.z., podľa ktorého mu patrí od 26. 7. 2011 funkčný plat vo výške X.XXX,XX €, s rozsudkom KS v Žiline 7CoPr 9/15 z 26.5.2016.

10. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky platného do 31. 12. 2010: Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške 3-násobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok, zaokrúhlenej nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc prvým dňom mesiaca, v ktorom zložil Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") predpísaný sľub. 1) Ak mandát poslanca vykonával najmenej päť mesiacov, patrí mu plat ešte päť mesiacov po tom, keď došlo k zániku jeho poslaneckého mandátu; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu. Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

11. Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky platného do 25. 7. 2011: Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok znížený podľa odseku 2, zaokrúhlený nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc dňom, v ktorom zložil Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len "ústava") predpísaný sľub. 1) V závislosti od času výkonu poslaneckému mandátu patrí po zániku poslaneckého mandátu poslancovi ešte plat počas dvoch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca menej ako päť rokov, alebo troch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca aspoň päť rokov; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu, alebo začal vykonávať funkciu podľa osobitného predpisu. 1aa) Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

12. Podľa § 2 ods. 2 Zníženie podľa odseku 1 sa rovná

a) 0,15 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, 1a) je rovný alebo vyšší ako 0,07,

b) 0,1 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,05 a nižší ako 0,07,

c) 0,05 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,03 a nižší ako 0,05.

13. Podľa § 29g Zákona č. 120/1993 Z.z. (prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2011):

ods. 1 V roku 2011 zníženie podľa § 2 ods. 2 je 15%.

ods. 4 V roku 2011 patrí mesačne sudcovi ústavného súdu plat vo výške 1,3-násobku platu poslanca zvýšeného o 5%.

ods. 8 V roku 2011 je priemerným platom sudcu plat poslanca zvýšený o 5%.

ods. 9 V roku 2011 je základným platom sudcu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a sudcu Špecializovaného trestného súdu 13) plat vo výške 1,3-násobku platu poslanca zvýšeného o 5%.

14. Podľa § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. z 21. apríla 1993 o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky platného do 17.04.2014:

(1) Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok znížený podľa odseku 2 1*) zaokrúhlený nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc dňom zvolenia za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. 1) V závislosti od času výkonu poslaneckému mandátu patrí po zániku poslaneckého mandátu poslancovi ešte plat počas dvoch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca najmenej päť mesiacov a menej ako päť rokov, alebo troch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca aspoň päť rokov; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu, alebo začal vykonávať funkciu podľa osobitného predpisu. 1aa) Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

1*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2" a ustanovení § 29g ods. 4, 8 a 9.

(2) Zníženie podľa odseku 1 sa rovná 2*)

a) 0,15 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, 1a) je rovný alebo vyšší ako 0,07, 2*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom.

b) 0,1 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,05 a nižší ako 0,07, 2*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom.

c) 0,05 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,03 a nižší ako 0,05.

2*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom.

15. Podľa § 29g (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2011)

(1) V roku 2011 zníženie podľa § 2 ods. 2 je 15.

2*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom.

(4) pozastavená účinnosť od 26.7.2011 1*)

(8) pozastavená účinnosť od 26.7.2011 1*)

(9) pozastavená účinnosť od 26.7.2011 1*)

1*) Poznámka pod čiarou: Podľa uznesenia Ústavného súdu SR č. 236/2011 Z.z. pozastavuje sa 26. júlom 2011 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2" a ustanovení § 29g ods. 4, 8 a 9.

16. Podľa § 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. z 21. apríla 1993 o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky platného od 18.04.2014:

(1) Poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len "poslanec") patrí plat vo výške trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok znížený podľa odseku 2 1*) zaokrúhlený nahor na celé euro (ďalej len "plat poslanca"), začínajúc dňom zvolenia za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky. 1) V závislosti od času výkonu poslaneckému mandátu patrí po zániku poslaneckého mandátu poslancovi ešte plat počas dvoch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca najmenej päť mesiacov a menej ako päť rokov, alebo troch mesiacov, ak vykonával mandát poslanca aspoň päť rokov; toto ustanovenie sa nevzťahuje na poslanca, ktorý bol zvolený za poslanca v nasledujúcom volebnom období, a na poslanca, ktorý bezprostredne po zániku mandátu začal vykonávať inú funkciu ústavného činiteľa Slovenskej republiky podľa § 1 alebo ktorý bol zvolený do Európskeho parlamentu, alebo začal vykonávať funkciu podľa osobitného predpisu. 1aa) Ak poslanec vykonával mandát ako náhradník, patrí mu nárok podľa druhej vety len raz počas toho istého volebného obdobia.

(2) Zníženie podľa odseku 1 sa rovná 2*)

a) 0,15 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, 1a) je rovný alebo vyšší ako 0,07, 2*)

b) 0,1 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,05 a nižší ako 0,07, 2*)

c) 0,05 násobku trojnásobku priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, ak podiel schodku rozpočtu verejnej správy Slovenskej republiky a hrubého domáceho produktu Slovenskej republiky za kalendárny rok, ktorý predchádza kalendárnemu roku, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, zverejneného Európskou komisiou (Eurostatom) v apríli kalendárneho roka, na ktorý sa plat poslanca vypočítava, je rovný alebo vyšší ako 0,03 a nižší ako 0,05. 2*)

1*) 2*) Poznámka pod čiarou: Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 97/2014 Z.z. strácajú dňom 18. apríla 2014 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", a ďalej ustanovenia § 29g ods. 4, 8 a 9.

17. Podľa § 29g (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2011) ods.:

(1) V roku 2011 zníženie podľa § 2 ods. 2 je 15%. 2*) Poznámka pod čiarou: Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 97/2014 Z.z. ustanovenia § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom strácajú dňom 18. aprílom 2014 účinnosť.

(4) zrušené od 18.4.2014 1*)

(8) zrušené od 18.4.2014 1*)

(9) zrušené od 18.4.2014 1*)

1*) Poznámka pod čiarou: Podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 97/2014 Z.z. strácajú dňom 18. apríla 2014 účinnosť ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", a ďalej ustanovenia § 29g ods. 4, 8 a 9.

18. Podľa Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. júna 2011 sp. zn. PL. ÚS 99/2011 č. 236/2011 Z.z., Ústavný súd Slovenskej republiky prerokoval návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 125 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1, 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 500/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a rozhodol tak, že pozastavil účinnosť § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 500/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa čl. 125 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky platnosť rozhodnutia o pozastavení účinnosti § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení zákona č. 500/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zanikne vyhlásením rozhodnutia vo veci samej, ak toto rozhodnutie o pozastavení účinnosti Ústavný súd Slovenskej republiky už predtým nezrušil, pretože pominuli dôvody, pre ktoré bolo prijaté.

19. Uvedené uznesenie nadobudlo platnosť a účinnosť dňa 26.07.2011

20. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2013 sp. zn. PL. ÚS 99/2011 č. 97/2014 Z.z., Ústavný súd Slovenskej republiky o návrhu skupiny 35 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, na vyslovenie nesúladu § 2 ods. 1 v časti slov "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na vyslovenie nesúladu § 2 ods. 1 v časti slov "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2, § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom, § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a nesúladu vypustenia § 85 zo zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (čl. II zákona č. 500/2010 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) s čl. 1 ods. 1 prvou vetou v spojení s čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodol tak, že ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ktorých účinnosť bola dočasne pozastavená uznesením č. k. PL. ÚS 99/2011-27 z 22. júna 2011 uverejneným pod č. 236/2011 Z.z., dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky strácajú účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie tieto ustanovenia zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, strácajú po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

21. Uvedený nález nadobudol platnosť a účinnosť dňa 18.04.2014.

22. Podľa § 65 ods. 5 Zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich za uspokojenie platových nárokov sudcu zodpovedá štát.

23. Podľa § 87 ods. 1 Zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich platové náležitosti sudcu podľa tohto zákona (ďalej len "plat"), ak nie je ustanovené inak, sú splatné pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Sudca má právo pred uplynutím kalendárneho mesiaca na preddavok na plat.

24. Podľa § 34 ods. 1 Zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov Ministerstvo vykonáva správu súdov ako ústredný orgán štátnej správy pre súdy.

25. Podľa § 83 ods. 1, 2, 3 Zákona č. 757/2004 o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov súdy sú svojimi príjmami a výdavkami zapojené na rozpočet ministerstva, ak tento zákon alebo osobitný zákon 43) neustanovuje inak. Súd zapojený svojimi príjmami a výdavkami na rozpočet ministerstva podľa schváleného rozpočtu súdov samostatne hospodári s rozpočtovými prostriedkami, ktoré mu určí ministerstvo v rámci svojej rozpočtovej kapitoly. Výdavky štátneho rozpočtu na financovanie systému súdnictva sú rozpočtované v samostatnom programe rozpočtovej kapitoly ministerstva.

26. Podľa § 88 (2) Zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich plat sa vypláca počas pracovnej doby stanovenej v rozvrhu práce na príslušnom súde, ak osobitný zákon neustanoví inak. Na písomnú žiadosť je osobný úrad sudcu povinný plat, prípadne iné plnenia v prospech sudcu poukázať na sudcom určený účet v banke v Slovenskej republike alebo mu ho zaslať poštou. Sudca môže na prevzatie platu splnomocniť inú osobu.

27. Podľa § 90 (2) Zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu.

28. Žalobca svojím návrhom žiadal súd, aby zaviazal žalovaných 1/, 2/ zaplatiť mu za prvých 7 mesiacov roku 2011 za každý mesiac sumu 284,-- € (za 5. mesiac 2x284,-- €) spolu so zákonným úrokom z omeškania vždy od 16. dňa nasledujúceho mesiaca, teda nasledujúci deň po výplatnom termíne. Podaním zo dňa 11. 8. 2014 zobral navrhovateľ návrh, pokiaľ ide o istiny, v celom rozsahu späť z dôvodu, že dňa 11. 7. 2014 mu odporca v 1. rade uhradil doplatok mzdy za rok 2011, a preto žiadal konanie v časti istín zastaviť z dôvodu späťvzatia návrhu, a rozhodnúť len o úrokoch z omeškania z jednotlivých súm 284,-- € odo dňa nasledujúceho po výplatnom termíne, t.j. od 16. dňa toho-ktorého mesiaca.

29. Nakoľko obaja žalovaní namietali svoju pasívnu legitímáciu, teda namietali, že nie sú subjektom hmotnoprávnej povinnosti, súd skúmal vecnú legitímáciu na strane účastníkov konania, pretože túto skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov konania nenamietal.

30. Súd má zato, že v danom prípade je aktívne legitimovaný žalobca. Jeho aktívnu legitímáciu v konaní nikto nenamietal. Je nositeľom hmotného práva na doplatok mzdy s príslušenstvom. Pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu, súd je viazaný záväzným právnym názorom krajského súdu v zrušujúcom uznesení, a teda má zato, že v tomto konaní je pasívne legitimovaný žalovaný v 1. rade ako osobný úrad žalobcu, keďže z celej 7. Hlavy Zákona č. 385/2000 Z.z. vyplýva, že predseda okresného súdu rozhoduje o platových veciach sudcu, a že plat sa vypláca na príslušnom súde za podmienok ustanovených § 87 a nasl. tohto zákona. Platový dekrét, ktorým bol pred oznámením o znížení funkčného platu stanovený funkčný plat žalobcovi, vydal predseda okresného súdu. Taktiež oznámenie o výške a zložení funkčného platu z 18.1.2011 vydal predseda okresného súdu. Doplatenie funkčného platu žalobcovi opäť vykonal okresný súd. Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti nie je tým subjektom, ktorý priamo vypláca funkčný plat sudcovi, preto nie je pasívne legitimovaná v tomto konaní.

31. V zmysle záväzného právneho názoru krajského súdu sú nároky žalobkyne posudzované podľa ustanovení 7. Hlavy Zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Ústavný súd SR na neverejnom zasadnutí dňa 11.12.2013 zrušil napadnuté

ustanovenia Zákona č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov SR uznesením pod spisovou značkou PL ÚS 99/2011 tak, že vyslovil, že tieto ustanovenia nie sú v súlade s článkom 1. odsek 1 v spojení s článkom 144 ods. 1 Ústavy SR. Nález bol zverejnený v Zbierke zákonov dňa 18. 4. 2014, a napadnuté ustanovenia stratili platnosť dňa 18.10.2014, keďže NR SR tieto ustanovenia neuviedla do súladu s Ústavou.

32. Podľa § 41a ods. 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov právny predpis, jeho časti alebo niektoré jeho ustanovenia strácajú účinnosť¹⁰⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1993/38/20160701>> dňom vyhlásenia nálezú Ústavného súdu v Zbierke zákonov.

33. Podľa § 41a ods. 2 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov orgán, ktorý je povinný uviesť právny predpis do súladu podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1992/460/>>, je viazaný právnym názorom vysloveným v náleze Ústavného súdu.

34. Podľa § 41a ods. 3 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov stratou účinnosti, prípadne platnosti právnych predpisov na základe nálezú Ústavného súdu sa neobnovuje platnosť právnych predpisov nimi zrušených; ak však išlo len o ich zmenu alebo o doplnenie, platí skorší právny predpis v znení platnom pred touto zmenou alebo doplnením.

35. Ku dňu 18.10.2014 tak stratili platnosť ustanovenia Zákona č. 500/2010, ktorými bol zmenený Zákon č. 120/1993 Z.z. vo vzťahu k platom sudcov, a na základe ktorých bol žalobcovi s účinnosťou od 1.1.2011 znížený plat v zmysle v žalobe uvedených oznámení o výške a zložení funkčného platu. Pri posudzovaní hmotnoprávných účinkov vyššie uvádzaného Nálezú ÚS súd vychádzal zo zjednocujúceho uznesenia Ústavného súdu SSR spisová značka PLz.ÚS 1/06 zo dňa 11.10.2006, zo záverov ktorého vyplýva, že Ústava a Zákon NR SR č. 38/1993 Z.z. rozdeľujú problematiku hmotnoprávných účinkov Nálezú Ústavného súdu o súlade právnych predpisov na dve skupiny. Ide predovšetkým o prípady, ktoré boli do momentu uverejnenia nálezú Ústavného súdu v Zbierke zákonov už právoplatne ukončené (judikované), a o prípady, ktoré vo chvíli uverejnenia Nálezú Ústavného súdu v Zbierke zákonov právoplatne ukončené neboli. Hoci Ústava a Zákon o ústavnom súde nemajú výslovné ustanovenia o hmotnoprávných účinkoch nálezú o nesúlade vydaného pred právoplatným skončením konania, treba dôjsť k jednoznačnému záveru, že v týchto veciach nastávajú hmotnoprávne účinky pre všetkých účastníkov konania ex tunc.

36. Z tohto nálezú teda vyplýva, že po následnej strate účinnosti a platnosti zákona platí skorší predpis v znení platnom pred zmenou alebo doplnením. Nález ústavného súdu vychádzal z právneho názoru, že hmotnoprávne účinky nálezú ústavného súdu o nesúlade nastávajú ex tunc, pričom poukázal a logicky zdôvodnil, že aj všeobecný súd má právo podať na ústavný súd návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov, ak dospeje k záveru, že právny predpis, ktorý by mal v konkrétnej prerokovanej veci aplikovať, nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily, pričom po vyslovení nesúladu právneho predpisu Ústavným súdom, všeobecný súd daný právny predpis nebude pri rozhodovaní veci aplikovať, pričom pokiaľ by mal nález účinky ex nunc, oprávnenie všeobecného súdu podať návrh na vyslovenie nesúladu by nemalo žiaden konkrétny praktický význam, pretože aj pokiaľ by bol nesúlad vyslovený, nič by sa v konkrétnej veci nezmenilo, keďže posudzované nároky vznikli ešte v čase, keď bol predpis platný a účinný, a vzťahovala sa naň prezumcia ústavnosti. Taktiež svoj právny názor, teda že účinky majú platnosť ex tunc, anulované od počiatku, pričom na ustanovenie zákona, ktoré bolo v nesúlade, sa hľadí, ako by nebolo nikdy platné, nikdy súčasťou právneho poriadku SR, teda platí skorší predpis platný pred zmenou, založili na logickom argumente, podľa ktorého by samotné obnovenie platnosti skoršieho právneho predpisu nemalo žiadny právny význam pre ochranu ústavnosti v konaniach pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci v individuálnych veciach, ktoré neboli ešte právoplatne skončené v čase pred uverejnením príslušného nálezú ÚS v Zbierke zákonov, a na ktoré sa mal aplikovať právny predpis, ktorý nie je podľa príslušného nálezú ÚS prijatého v konaní o súlade právnych predpisov v súlade s ústavou. Ústavný súd zároveň konštatoval, že senáty sú v ďalších obdobných konaniach o sťažnostiach viazané týmto uznesením, t.j. v konaniach, kde je sporné, či nález Ústavného súdu má účinky ex tunc alebo ex nunc. Preto súd analogicky tento nález Ústavného súdu PLz. ÚS 1/06 použil aj na tento spor, predmetom ktorého je síce nedoplatok mzdy s príslušenstvom, ale spornou otázkou je práve otázka účinkov nálezú ÚS ex nunc alebo ex tunc.

37. Ak sa totiž tieto účinky prejavujú ex tunc vo veciach judikovaných právoplatne pred uverejnením Nálezu, potom musí to tak byť vo veciach neskončených právoplatne v momente uverejnenia Nálezu o nesúlade. Opačný výklad je priamym popretím princípu zachovávanía ústavnosti, a zároveň neprípustným absolutizovaním princípu právnej istoty. Podľa názoru Ústavného súdu dňom márneho uplynutia lehoty podľa § 125 ods. 3 tretej vety Ústavy SR stratilo napadnuté ustanovenie zákona platnosť ex tunc, to znamená bolo anulované od počiatku, a inými slovami na toto ustanovenie zákona sa hľadí akoby nikdy nebolo platné, a teda nikdy nebolo súčasťou právneho poriadku SR. O takýto výklad možno potom opierať nárok žalobcu na zaplatenie doplatku funkčného platu za podmienok, ktoré existovali pred prijatím novelizácie Zákona č. 120/1993 Z.z. Zákonom číslo 500/2010 Z.z., ktorým bol zmenený Zákon č. 120/1993 Z.z. a Zákon č. 385/2000 Z.z.

38. Pokiaľ okresný súd vo svojom predbežnom právnom názore konštatoval, že sa žalovaný v rade 1/ nedostal do omeškania s doplatením rozdielu platu, keďže tento bol vyplatený skôr, ako Zákon č. 500/2010 stratil účinnosť, súd poukazuje na § 181 ods. 2 CSP, z ktorého jednoznačne vyplýva predbežnosť právneho posúdenia, predbežnosť spornosti a nespornosti tvrdení a návrhov na vykonanie dôkazov. Podľa § 149 - 151 CSP je následne na stranách konania, aby presvedčili súd svojimi tvrdeniami, dôkazmi v rámci procesného útoku, procesnej obrany, predbežné závery súdu buď zvrátili, potvrdili, alebo zmenili tak, ako to učinila právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní, keď súdu predložila rozsudok Krajského súdu v Žiline 7Copr/9/2015-156 zo dňa 26.5.2016, v ktorom krajský súd vyslovil svoj právny názor, že je neopodstatnená argumentácia ohľadne nemožnosti aplikácie inštitútu úrokov z omeškania v súdnej veci, keďže dôvodnosť tohto nároku vyplýva práve z vyššie opísaných hmotnoprávných účinkov Nálezu Ústavného súdu SR o nesúlade právneho predpisu s Ústavou SR vo vzťahu k platovému nároku navrhovateľa.

39. Žalovanému v 1. rade sa tým obnovili povinnosti, ktoré mal pred účinnosťou napadnutého zákona, ktorého ustanovenia stratili k 18.10.2014 platnosť, keďže predseda okresného súdu rozhoduje podľa 7. hlavy Zákona č. 385/2000 o platových veciach sudcu, v tomto prípade žalobcu, plat sa vypláca na príslušnom súde za podmienok uvedených v § 87a a nasledujúcich Zákona č. 385/2000. Okresný súd v Žiline ako osobný úrad žalobcu je ten subjekt, ktorý má povinnosť žalobcovi plat vyplatiť, a túto povinnosť si žalovaný v rade 1/ aj splnil. Pokiaľ obaja žalovaní namietali nárok žalobcu na úroky z omeškania, ktorý Zákon č. 385/2000 neupravuje, respektíve ho namietali od obdobia, keď ho on požadoval, teda od 16.2.2011, tak súd pokiaľ ide o priznanie nároku žalobcu na úroky z omeškania, vychádzal, pokiaľ ide o splatnosť doplatku, z ustanovenia § 87 ods. 1 Zákona č. 385/2000 konštatujúc, že žalobcovi vždy dňom nasledujúcim po výplatnom termíne na Okresnom súde v Žiline vznikol nárok na úrok z omeškania, keďže v tomto termíne mu doplatok vyplatený nebol. Pokiaľ ide o samotný nárok na úrok z omeškania, tak pre jeho priznanie súd nachádza oporu v ustanovení § 150 ods. 1 Zákona č. 385/2000, podľa ktorého na osobitný vzťah sudcu sa primerane použijú ustanovenia osobitného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom toto ustanovenie odkazuje na použitie Zákonníka práce. Podľa názoru súdu ustanovenia Zákonníka práce v prípade omeškania osobného úradu sudcu s vyplatením platu sudcu je možné použiť pri posudzovaní nárokov sudcu na úroky z omeškania. Zákonník práce ďalej v ustanovení § 1 ods. 4 odkazuje v otázkach ním neupravených na použitie Občianskeho zákonníka.

40. Keďže ani Zákon o sudcoch a prídesiacich, ani Zákonník práce osobitne neupravujú nároky vzniknuté z omeškania pri vyplatení platu zamestnanca, respektíve sudcu, je súd toho názoru, že nároky sudcu pri omeškaní úradu, v tomto prípade Okresného súdu Žilina, upravuje § 517 ods. 2 v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR číslo 87/1995 Z.z., v ktorom sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd dospel k názoru, že žalovaný v rade 1. bol povinný žalobcovi už k 16. 2. 2011, 16. 3. 2014, 16. 4. 2011, 16. 5. 2011, 16. 6. 2011, 16. 7. 2011, 16. 8. 2011 vyplatiť plat zodpovedajúci ustanoveniam § 66 a nasledujúcich Zákona č. 385/2000 Z.z. v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 Zákona č. 120/1993 Z.z. v znení účinnom do 31. 12. 2010. Ak tak žalovaný v rade 1/ neurobil, dostal sa do omeškania s vyplatením platu žalobkyne v jeho výške. Preto žalobkyňa dňom nasledujúcim po výplatnom termíne na súde patrí úrok z omeškania tak, ako ho žalobkyňa žiadala, a to vo výške, ktorá je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. S výplatou doplatku bol žalovaný v rade 1/ v omeškaní až do 10.7.2014, kedy bol doplatok k platu pripísaný na účet žalobcu.

41. Pokiaľ ide o výšku nedoplatku platu na základe oznámení o výške a zložení funkčného platu č. 1Spr O/39/11 zo dňa 18. 1. 2011, a 1Spr O/321/2011 zo dňa 13. 4. 2011, nikto výšku súm uvedených v návrhu, ktoré mali byť vyplatené, ani dátumy výplatného termínu v konaní nenamietal, preto súd má zato, že v zmysle § 120 ods. 3 a § 153 ods. 1 O.s.p. výška súm, z ktorých žiada žalobca zaplatiť úroky z omeškania, ani moment, kedy sa dostal odporca v 2. rade do omeškania, neboli medzi účastníkmi sporné. Túto skutočnosť potvrdzuje aj to, že žalobca zobral návrh v časti jednotlivých žiadaných istín späť z dôvodu, že tieto mu boli odporcom v 1. rade vyplatené. Preto súd má zato, že výška týchto súm nie je sporná. Aj pokiaľ ide o dátum výplatného termínu, súd poukazuje na ustanovenie § 87 ods. 1 Zákona č. 385/2000, z ktorého vyplýva, že platové náležitosti sudcu sú splatné pozadu za mesačné obdobie, najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Nakoľko žalobca žiada zaplatiť úroky od 16. dňa tohto kalendárneho mesiaca, súd má zato, že ani moment výplatného termínu nie je sporný.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR číslo 87/1995 Zbierky zákonov, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Keďže sa dostal žalovaný v 1. rade do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd ho v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 VN SR č. 87/95 Z.z. zaviazal zaplatiť žalobcovi ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.2.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.3.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.4.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.5.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 568,-€ od 16.6.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.7.2011 do 11.7.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 284,-€ od 16.8.2011 do 11.7.2014, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

45. Súd vo vzťahu k žalovanému v rade 1/ rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Voči žalovanému v rade 2/ žalobu zamietol, nakoľko z vyššie uvedených záverov súdu vyplýva, že nebol žalovaný v rade 2/ tým subjektom, ktorému priamo vznikla povinnosť výplaty platu sudcu v rozhodnom období.

46. Výrokom II. súd rozhodol o trovách konania podľa § 257 CSP tak, že žalobcovi voči žalovanému v rade 1/ náhradu trov konania nepriznal. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval argumenty žalovaného v rade 1/, že do situácie, za ktorej žalobcovi proti nemu vznikol nárok na doplatok platu, sa nedostal vlastným zavinením, a na skutočnosť, že žalovaný v rade 1/ je napojený na rozpočet Slovenskej republiky, disponuje len s pridelenými finančnými prostriedkami, a je povinný rešpektovať účelové použitie finančných prostriedkov. Nešlo teda o jeho svojvôľu, na základe ktorej by žalobcovi nevyplatil celý plat, na ktorý mal nárok, ale konanie žalovaného bolo ovplyvnené legislatívou platnou v 1. polovici roku 2011.

47. Žalovaný v rade 2/ mal voči žalobcovi plný úspech, preto mu súd podľa § 255 ods. 1 CSP výrokom IV. priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolanie je možné podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Čadca písomne dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.